

Ông trưởng giả và 4 bà vợ

Truyện kể rằng:

Có một ông trưởng giả, ông này có tới bốn bà vợ lận.

Bà thứ nhất ông thương lắm, món ngon, vật lạ, quần là áo lụa, mùa nào trái nấy thứ nào cũng cung cấp cho bà đầy đủ hết.

Bà thứ hai thì tuy địa vị không bằng bà thứ nhất, nhưng ngày nào không thấy mặt bà là ông ăn không được, ngủ không ngon, nom nớp lo sợ.

Còn bà thứ ba thì chuyện vui buồn, ấm no đói lạnh, phải quấy thị phi hàn huyên tâm sự với nhau là phải nói với bà.

Còn riêng bà thứ tư thì ông không đoái hoài đến, chết cũng được sống cũng được, no cũng được đói cũng được, hoàn toàn ông không để ý tới, coi như không có; mà bà thì lúc nào cũng yêu ông tha thiết cho nên bà theo lẻo đẻo bên ông như bóng với hình.

Đến khi sắp lâm chung ông mới gọi bà và vợ tới gần

Ông nói với bà thứ nhất: “Tình tôi đối với mình thì cả thế gian này ai cũng biết và người biết rõ nhất là mình, thành ra bữa nay tôi đi qua đời khác tôi muốn mình đi theo tôi.”

Bà thứ nhì trả lời: “Không cách nào tôi đi theo ông được, tình nghĩa keo sơn gắn bó nhưng mà chết rồi coi như hết, dứt khoát như vậy.”

Ông thất vọng quay sang bà thứ hai thì bà này tuyên bố phũ phàng hơn là “Minh chết giờ nào là em đi lấy chồng giờ đó, tại vì tấm thân liễu yếu của em không sống một mình được, em phải có nơi nương tựa để núp bóng tùng quân...”

Ông tuyệt vọng quá quay sang bà thứ ba thì bà này sụt sùi khóc và nói: “Minh chết em buồn lắm em hứa sẽ đưa mình tới mộ, em để tang, em làm tuần nhưng mà đừng bắt em theo, để chắc chắn hơn em rước thầy bùa về yểm để bảo đảm là mình không trở về.”

Như vậy là cả ba bà ông thương mến nhất đã từ chối không đi theo ông.

Còn bà thứ tư không gọi bà cũng tới, đây là người ông rất hừng hờ lạnh nhạt, ông không hy vọng gì hết thì bà này bước tới thưa: “Minh đi tới đâu em đi tới đó.”

Tóm lại: Bà vợ thứ nhất là thân xác này, khi ngồi thì chúng ta cũng lựa chỗ êm chỗ mát, vừa nóng thì chúng ta quạt, vừa lạnh thì chúng ta đắp mền hoặc khoát áo ấm, lên xe cũng lựa chỗ ngồi thoải mái nhất, ăn thì lựa món ngon vật lạ mùa nào trái nấy cung cấp cho bà thật đầy đủ nhưng khi lâm chung thì chúng ta cũng bỏ lại cho trùng ăn để rĩa chớ không cách nào mang theo được cho nên bà từ chối.

Còn bà thứ hai là tiền của, tài sản, sống trên thế gian này mà không có tài sản cũng không được, ngay cả nhà tu còn “có thực mới giết được đạo” mà. Tài sản tiền bạc cất trong tủ sắt lâu lâu mở ra nhìn còn nom nớp lo sợ bị mất trộm, thì tiền của tài sản này khi chúng ta chết bà tuyên bố là đi lấy chồng khác có nghĩa là qua tay người khác bắt quả người ta

an ủi cho chút ít tiền vàng bạc là cùng.

Bà thứ ba là vợ, chồng, con cái, quyến thuộc nội ngoại hai bên, là những người mà chúng ta phải có để tâm sự vui buồn, ấm lạnh có nhau ở thế gian này, khi chúng ta chết thì những người này buồn khổ cho nên bà hứa là sẽ để tang sẽ đưa mình tới huyệt nhưng mà tuyệt đối không đi theo.

Như vậy thì ba bà vợ này là ba cái thân thiết nhất trên thế gian đó là thân xác, là tài sản, là quyến thuộc, là những cái chúng ta sẽ bỏ lại khi lâm chung, ấy vậy mà suốt cuộc đời bình sinh chúng ta gây tạo không biết bao nhiêu là tội nghiệp.

Riêng bà vợ thứ tư sẽ theo ta như bóng với hình, đi từ đời này sang đời khác đó là nghiệp lành và nghiệp dữ mà chúng ta đã gây tạo.

Lời bình:

Như vậy thì không riêng gì ông trưởng giả mà chúng ta ai ai cũng có 4 bà vợ, không luận là tăng hay tục, già hay trẻ, nam hay nữ cũng đều có 4 bà vợ phải không quý vị, cho nên nếu biết thương mình thì chúng ta nên lo cho bà vợ thứ tư, tức là chuẩn bị tư lương vốn liếng mang qua đời sau là nghiệp lành và nghiệp dữ của mình.

Học viên Diệu Tuyệt

Bồ tát nhẫn chịu tất cả điều ác. Với chúng sanh, tâm bình đẳng, chẳng lay động, như chốn đại địa.

(Kinh Hoa nghiêm)

Thà lấy gươm bén mổ bụng lột da, quyết không làm điều ác. Thà đầu đội núi Tu-di chịu để cho tan thân, hoặc nhảy vào biển cả cho cá trạnh nuốt thây, cần thận đừng làm ác.

(Kinh Nhẫn nhục)